

[Jens Frandsen.]

fremsetter forslag til modernisering, vil komme til at diskutere og overveje også disse og andre problemer, der er i denne redegørelse.

Jeg har med disse betragtninger villet give udtryk for, at venstre ikke kan tilslutte sig de fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Valbak: De to forslag til folketingsbeslutning er identiske på tre væsentlige punkter. Det gælder forslaget om at udvide feriedagenes antal fra $1\frac{1}{2}$ til 2 pr. måneds beskæftigelse, det gælder forslaget om stigningen i den af arbejdsgiveren udbetalte feriegodtgørelse fra $7\frac{1}{4}$ pct. til 10 pct. af lønnen, og det gælder forslaget om, at de foreslåede ændringer skal have virkning for lønmodtagerne fra 1. april 1971 med den følge, som jeg tidligere har været inde på, at merindbetalingen på $2\frac{3}{4}$ pct. af de udbetalte lønninger skulle tage sin begyndelse allerede fra førstkommande nytår, altså i den overenskomstperiode, der lige er løbet af stabelen.

Ved de to forslag ønsker man også, at flere grupper end de nuværende inddrages under ferieloven. Her møder vi for resten den første af, så vidt jeg kan se, to begrundelser for, at tinget har fået forelagt to selvstændige forslag til beslutning. SF ønsker nemlig, at loven skal omfatte alle lønmodtagere uden undtagelse, S vil undtage tjenestemændene.

SF er alene om forslaget om en feriefond, hvortil alle arbejdsgivere forpligtes til at indbetale som foreslået 10 pct. af lønnen, og hvorfra alle beløb til lønmodtageren anvises til udbetaling. Nu er det ikke, fordi jeg føler særlig trang til at bidrage til en fornyelse af debatten om oprettelse af flere statslige fonds med investeringsformål — det kan anledningen nok ikke bære — men jeg vil alligevel gerne spørge, om forslagsstillerne har foretaget nogen beregning af, hvilket beløb der ad denne vej skulle kunne komme frem til investering. Jeg spørger naturligvis på baggrund af, at de indbetalte beløb skal komme til udbetaling få måneder efter deres indsættelse, og yderligere at lønmodtagerne — sådan må jeg læse det — tænkes at skulle have del i rentefkastet.

Hvad nu angår forslagernes hovedsigte, forlængelse af ferien med 1 uge til 4 uger, så

melder sig først spørgsmålet: hvordan ligger vi i international sammenhæng? Svaret er, at vi ligger pænt. Vi ligger, om jeg så må sige, lige bag første linje, hvor kun 2 lande, Norge og Sverige, befinder sig. Med 4 uger indtager disse 2 lande altså en særstilling. Konsekvensen af at indføre 4 ugers ferie er da, at Danmark kommer helt op i spidsen på ferieområdet, ja, at vi endog vil komme til at indtage den absolutte førerstilling, hvis vi samtidig følger forslaget om 10 pct.s feriegodtgørelse — i Norge og i Sverige ligger feriegodtgørelsen noget under, nemlig på $9\frac{1}{2}$ og 9 pct.

Også jeg og mit parti finder, at god feriestrøking er et af de områder, der er med til at karakterisere et land som et samfund, der byder sine borgere gode leve- og udfoldelsesmuligheder, thi en ferielovs hovedsigte er jo i sit udspring at sikre og fremme sundhed og socialt velbefindende. Det er ikke mange år siden, at det ikke var ualmindeligt at møde folk, der på ingen måde var begejstrede ved tanken om at skulle på ferie, endstige have længere ferie; hvad skulle man dog bruge den til? Det er mit indtryk, at sådan er det ikke mere. Der er nok flere årsager til det. Der er selvfølgelig ikke tvivl om, at den øgede velstand og de mere differentierede feriemuligheder giver appetit, men hertil kommer, tror jeg, at dagligdagens pres er øget til en sådan grad i de senere år, at folk i stigende grad selv føler et behov for afkobling over længere perioder end en weekend. Det har da også vist sig gennem den undersøgelse, der er foretaget, at ønsket om forlænget ferie er meget udbredt i befolkningen, ja, at dette ønske endda er større end ønsket om arbejdstidsforkortelse. Mange havde da vel også ventet, at en forlængelse af ferien var blevet prioriteret højere end en arbejdstidsforkortelse ved de lige overstående overenskomstforhandlinger.

Disse bemærkninger skulle tjene til at begrunde, at jeg og mit parti ikke nærer tvivl om, i hvad retning udviklingen vil gå. Vi vil også her i landet få 4 ugers ferie.

Om det principielle kan vi altså nok blive enige med forslagsstillerne. At medvirke på forslagens konditioner er imidlertid en anden sag.

Arbejdsministeren har lige redegjort for feriestrøkingens intime sammenhæng med andre spørgsmål om arbejdstid og om løn.